

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบจำนวนคู่สมรสที่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสของคู่สมรสที่มีการจับคู่ตามบทบาททางเพศ 5 แบบดังนี้

1. คู่สมรสที่สามีและภรรยา มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนีทั้งคู่ (A-A)
2. คู่สมรสที่สามีมีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี ภรรยา มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (U-U)
3. คู่สมรสที่สามีมีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นชาย ภรรยา มีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นหญิง (M-F)
4. คู่สมรสที่สามีและภรรยา มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจนทั้งคู่ (U-U)
5. คู่สมรสที่สามีมีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน ภรรยา มีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นหญิง (U-F)

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกคู่สามีภรรยาที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันมาตั้งแต่ 7-20 ปี มีรายได้รวมกันต่อเดือนตั้งแต่ 30,000 บาทขึ้นไป และมีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีขึ้นไปทั้งสามีและภรรยา จำนวน 300 คู่ เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามลักษณะที่ต้องการ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. มาตรฐานบทบาททางเพศ ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาตรฐานบทบาททางเพศของ กรรณิกา เฉลิมกุล (2535) มาใช้ในงานวิจัยครั้งนี้
2. มาตรฐานความพึงพอใจในชีวิตสมรสซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษามาตรฐานความพึงพอใจในชีวิตสมรสของ Roach และคณะ (1981) และของกรรณิกา เฉลิมกุล (2535) แล้วนำมาปรับปรุงโดยคัดข้อกระทงใหม่

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะให้สามีหรือภรรยาที่อยู่ในหน่วยงานแต่ละแห่งตอบแบบสอบถามจนเสร็จแล้วผู้วิจัยจะเก็บแบบสอบถามมาเลย แล้วถามถึงที่อยู่หรือที่ทำงานของสามีหรือภรรยาของอีกฝ่าย และนำแบบสอบถามไปให้ทำ แล้วเก็บกลับมาเลยเช่นกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่ามัธยฐาน (Median) ของคะแนนบทบาททางเพศ เพื่อกำหนดเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่

- 1.1 ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายและความเป็นหญิงสูงกว่าค่ามัธยฐานทั้งคู่ (Androgyny)
- 1.2 ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายสูงกว่าค่ามัธยฐานและมีคะแนนความเป็นหญิงต่ำกว่าค่ามัธยฐาน (Masculine)
- 1.3 ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายต่ำกว่าค่ามัธยฐานและมีคะแนนความเป็นหญิงสูงกว่าค่ามัธยฐาน (Feminine)
- 1.4 ผู้ที่มีคะแนนความเป็นชายและความเป็นหญิงต่ำกว่าค่ามัธยฐานทั้งคู่ (Undifferentiated)

2. แจกแจงลักษณะของกลุ่มสมรส เพื่อคัดเลือกเฉพาะกลุ่มสมรสที่มีบทบาททางเพศ 5 แบบที่ต้องการมาเป็นกลุ่มตัวอย่างดังนี้

แบบที่ 1	A-A
แบบที่ 2	A-U
แบบที่ 3	M-F
แบบที่ 4	U-U
แบบที่ 5	U-F

3. นำคะแนนดิบในมาตรวัดความพึงพอใจในชีวิตสมรสของกลุ่มมาแปลผลเป็น “พึงพอใจ” หรือ “ไม่พึงพอใจ”

4. นำจำนวนคู่สมรสที่มีการจับคู่คู่สมรสตามบทบาททางเพศทั้ง 5 แบบ มาหาจำนวนคู่ของคู่สมรสที่พึงพอใจในชีวิตสมรส

5. เปรียบเทียบจำนวนคู่สมรสที่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสโดยหาความแตกต่างของสัดส่วนด้วยไคสแควร์ (Chi-Square test of Homogeneity of Proportion)

6. เมื่อพบความแตกต่างจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีการจับคู่เปรียบเทียบ (Paired Comparison)

ผลการวิจัย

จากการสำรวจเรื่องบทบาททางเพศของคู่สมรสในสังคมไทยพบว่ามีรูปแบบการจับคู่ของคู่สมรสที่พบมาก 5 รูปแบบ ดังนี้คือ

1. คู่สมรสที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนีทั้งคู่ (A-A)
2. คู่สมรสที่สามีมีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนี ภรรยา มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน (A-U)
3. คู่สมรสที่สามีมีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นชาย ภรรยา มีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นหญิง (M-F)
4. คู่สมรสที่มีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจนทั้งคู่ (U-U)
5. คู่สมรสที่สามีมีบทบาททางเพศแบบไม่ชัดเจน ภรรยา มีบทบาททางเพศลักษณะความเป็นหญิง (U-F)

ผลการวิจัยพบว่า จากการจับคู่ทั้ง 5 แบบดังกล่าวนั้น การจับคู่ของคู่สมรสที่มีบทบาททางเพศแบบแอนโดรจีนีทั้งคู่ (A-A) มีจำนวนคู่สมรสที่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสสูงกว่าการจับคู่ของคู่สมรสที่มีบทบาททางเพศแบบอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การจับคู่อีก 4 แบบที่เหลือมีจำนวนคู่สมรสที่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรสไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่กว้างกว่านี้ โดยมีการกระจายของกลุ่มตัวอย่าง และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีของประชากร ซึ่งอาจจะได้ผลการวิจัยที่หลากหลายกว่านี้
2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรอื่นๆ เช่น ลักษณะการสื่อสารต่อกันของกลุ่มสมรรถระดับของการเปิดเผยตนเองของกลุ่มสมรส รูปแบบของชีวิตครอบครัว เป็นต้น ว่ามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในชีวิตสมรสอย่างไร
3. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจในชีวิตสมรสแบบ Longitudinal เพื่อดูแนวโน้มของการเปลี่ยนแปลงว่าเป็นอย่างไร
4. ควรมีการศึกษาผลกระทบต่อบุตร จากการที่คู่สมรสมีความพึงพอใจหรือไม่มีความพึงพอใจในชีวิตสมรส